

Školní revue

Společná akce s Kometou Brno

Prvňáčci se ozývali z rádia Petrov

Po třídách nám běhala zvířata

Mluvíme sprostě?

Jezdili jsme na exkurze

Holky versus kluci

Úkoly pro hlavičky

Pár vtipů na závěr

ŠKOLNÍ
časopis ROKU

JIHOMORAVSKÝ KRAJ - 2015

www.zsms.streliceubrna.cz

skolnirevue@centrum.cz

20. listopadu 2015

Ročník XI, číslo 1

OBSAH

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a přeji hezké počteníčko.

Bylo nebylo

Pasování prvňáčků	1
Návštěva z rádia Petrov	2
Eko den s Kometou	2
Nezvyklá hodina ruštiny	4
Devátáci na pracáku	5
Osmáci v kraji Rudického propadání	5
Vetřelec veverka	6
Putování za pravěkými lidmi	6
Exkurze na téma volba povolání	8
Devátáci v legiovaku	9
Sportovní okénko	9

Rozhovory a ankety

Rozhovor s pí uč. Sokolovou	11
Mluvíme sprostě?	13
Holky versus kluci	14

Naše recenze

Deltora 4	16
Mobilní hry	16

Ode všeho trošku

Pro milovníky vlaků	17
Pro chovatele mazlíčků	17
Pro fanoušky fotbalu	18

Literární koutek

Cesta do krajiny	19
-------------------------	----

Výtvarný koutek

Malujeme podzim	24
-----------------------	----

Zábava

Křížovky pro chytré hlavy	26
Pár vtipů na závěr	27

Redakce a řešení

Školní revue

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích
a je distribuován zdarma.

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

N .Ulbrichová, 5.tř., A. Rychnovská, 5.tř, Filip Švestka, 5.tř., Matěj Zamazal, 5.tř., F. Ruschka, 5.tř., V. Novotný, 6.A, E. Sázavská, 6.B, A. Schwarzová, 6.B, J. Martinec, 7.A, S. Švestková, 7.A, T. Štanglová, 7.A, O. Chytrý, 7.B, Š. Prudil, 7.B, J. Perna, 7.B, N. Bartoňková 7.B, V. Kalovská, 8.A, V. Jurkovič, 8.B, M. Prudilová, 8.B, T. Vašulínová, 8.B, V. Švestka 9.tř, J. Vašulín, 9.tř,

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ

Dne 1. září 2015 nám opět začala škola. Na první den ve škole se přišli podívat hráči Komety Josef Kováčik a Petr Mrázek. Přišli také reportéři z rádia Kiss Hády.

Nejdříve měla proslov paní ředitelka, potom pan místostarosta obce Střelice a po proslovech přišlo na řadu to nejdůležitější – pasování prvňáčků na prince a princezny.

Pasovala je paní ředitelka, potom dostali od hráčů Komety set s logem Komety, od reportérů Kiss Hády sladkosti a šli ke svým patronům. Jakmile se všichni spolu vyfotili, tak se špalírem, který vytvořili ostatní žáci, odebrali do tříd.

První den ve škole byl krátký, poté, co třídní učitelé sdělili žákům nejaktuálnější pokyny, škola se vyprázdnila. Ale tentokrát jen do druhého dne ... Pak už to zase začalo.

Jiří Vašulín, 9.tř.

Foto: Aleš Kadlec

NÁVŠTĚVA Z RÁDIA PETROV

Brzy po zahájení školního roku, 8. září 2015, potěšily naše prvňáčky svou návštěvou dvě mladé redaktorky z brněnského rádia Petrov. Přišly za nimi do tříd, povídaly si s nimi, a dokonce nahrály jejich hlásky, které rádio pustilo živě do vysílání a potom během dne ještě ze záznamu.

Pro všechny to byl krásný zážitek, zvláště když pak byli za svou odvahu ještě odměněni i dárečky.

Vlasta Sokolová

Foto: Aleš Kadlec

Hmm, tak malí a už tak slavní!

EKO DEN S KOMETOU

V úterý 22. září 2015 pořádal brněnský hokejový klub Eko den s Kometou. Tato akce se letos konala v přírodní památce Holásecká jezera a spočívala v úklidu odpadků, které zde po sobě zanechali lidé, kterým je příroda ukradená.

Sjelo se tam přes 400 dětí z několika škol, od nás se zúčastnili žáci 8. a 9. ročníku. Ke každé skupině „uklízečů“ byl přidělen jeden hráč týmu HC Kometa Brno.

Tento úklid měl formu soutěže – kdo nasbírá nejvíce odpadu, tak vyhraje několik cen: peněžní šek pro školu, společnou akci s týmem borců z Brna (s Kometou), lístky na zápas a to, že se další podobná akce bude konat v místě, odkud je vítězná škola.

Nakonec to vyhrála ZŠ a MŠ Ivaň, která nasbírala 65 kg odpadu. Naše skupina s číslem 16, „devátáci“ ze Střelic, se umístila na druhém místě s 53 kg odpadu. Celkem se nasbíralo 352 kg odpadu, což je krásné.

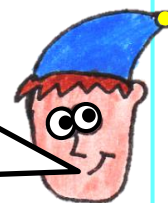

Tato akce zahrnovala jako doprovodný program ukázkou práce záchranných složek – psodů, hasičů, záchranek. Nakonec se uskutečnila autogramiáda hráčů „A-týmu“ Komety, kteří se dokonce nechali s mnohými zájemci vyfotit.

Vít Švestka

Foto: Aleš Kadlec

Pan učitel Beneš,
nadšený fanoušek
Komety, si to taky
nenechal ujít...

NEZVYKLÁ HODINA RUŠTINY

ANEB

ОХОТА НА ПЕСЧАНКУ И

ПОХОРОНЫ ХОМЯКА

Песчанка

Dne 22. září 2015 jsme měli asi nejzajímavější hodinu ruštiny v mém životě. Ten den byli skoro všichni spolužáci na různých akcích, takže nás v hodině ruštiny bylo pramálo (tři žáci plus paní učitelka).

Měli jsme být zkoušení, tak se všichni učili. Paní učitelka vstoupila normálně do třídy, a když zjistila situaci, řekla, že zkoušení nebude a že si máme procvičovat psaní azbuky v pracovním sešitě.

Všichni jsme vzorně psali, když najednou paní učitelka vyjekla, protože jí něco přeběhlo přes nohu.

„To snad byla myš?!“

Já a Filip jsme se na sebe podívali a tušili jsme, co to bylo. Paní učitelku vyděsil od rána ztracený pískomil. Schovával se totiž za počítačovým stolem a nemohli jsme na něj dosáhnout.

A tak paní učitelka musela odsunout stůl, abychom ho odchytili. On se ale svobody jen tak vzdát nechtěl. Bojoval, seč se dalo, a určitě to byly běhy jeho života, ale na nás neměl. Lapili jsme ho a dali jsme ho zpátky k němu domů, do akvária.

Pak jsme paní učitelce ještě řekli smutnou zprávu o úmrtí jeho souseda křečka. Paní učitelka navrhla, abychom ho pohřbili na školní zahradě. Bylo to poprvé, co jsem viděl pohřeb křečka (chudáček ☹).

ХОМЯК

Hodina ruštiny utekla jako nic a po obědě jsem o ní v redakci hned napsal.

Vítězslav Jurkovič, 8.B

Obr.: Tereza Kazdová, Kristýna Havlíčková
a Lucie Kroupová, 7.B

DEVÁŤÁCI NA PRACÁKU

Dne 30. září 2015 se devátá třída podívala na „pracák“ neboli Úřad práce ČR v Brně. Po jízdě vlakem jsme z nádraží došli pěšky do cíle.

Na úřadě práce nám paní, co nás měla na starosti, nejdříve popovídala, jaká povolání mají šanci na největší uplatnění, a potom jsme každý řekli na jakou školu a na jaký obor chceme jít.

Následovaly písemné testy, které nám měly pomoci s výběrem povolání.

Mně vyšlo, že je pro mě nejlepší technické zaměření. Někomu zase vyšlo přírodovědné zaměření, jinému umělecké, další se prý hodí pro práci s lidmi.

Poté jsme se přesunuli do další místnosti, kde nás čekaly testy na počítačích. Také jsme se mohli podívat na letáčky škol.

Poté jsme se vydali na nádraží a vrátili se do Střelic.

Jiří Vašulín, 9.tř.

OSMÁCI V KRAJI RUDICKÉHO PROPADÁNÍ

Ve čtvrtek 1. října 2015 jsme se my, žáci 8.B a 8.A, sešli na střelickém nádraží. Nasedli jsme do vlaku a hurá do Rudice v Moravském krasu, která je známá tím, že se tam propadá do podzemí Jedovnický potok.

Tam se nás ujali průvodci Martina a Jirka a nejprve nás provedli lomem, kde se dřív těžila železná ruda a kde jsme si pak ve skupinách udělali nějaké obrazce z písku nebo kamení.

Pak jsme prolézali jeskyně. Nešli jsme však do takových těch velkých, které jsou běžně přístupné lidem, ale šli jsme do těch nejmenších. Byly tak úzké, že jsme se jimi tak tak protáhli a odvážili se tam jen ti nejodvážnější.

Čas letěl rychle a exkurze utekla jako voda. Domů jsme se vrátili plni zážitků z prožitého dobrodružství.

Markéta Prudilová, 8.B

Foto Sylva Hradečná

VETŘELEC VEVERKA

Pátek, 2. října 2015, 5. hodina.

Paní učitelka vysvětluje něco u tabule a najednou se ozve hlasitý pištivý zvuk. Celá třída se otočí a vidí Roberta, jak stojí na židli. Paní učitelka se ho zeptá, jestli to byl on, kdo zaječel. Po přiznání Robert dodá svým pisklavým hláskem: „Je tady veverka!“

Všichni se zvedáme ze židlí a letíme se podívat, jestli Robert říká pravdu. A fakt! Po zemi poskakuje veverka a snaží se dostat na parapet otevřeného okna. Šplhání jí však nejde, protože se omítka hroutí pod jejími drápkami.

Paní učitelka říká: „Hlavně ji nezažeňte za skříně!“ Prý se už jednou stalo, že veverka zalezla ve třídě do rohu za počítačový stůl a na její přítomnost upozornil po několika dnech zápach ...

Všichni se smějeme, když se paní učitelka snaží veverku vyhnat. Ale netrvá dlouho a paní učitelce se povede ji odlapit do mikiny a dostat ji ven. Veverka chvíli sedí na venkovním parapetu a poté z něj skáče.

Z prvního patra lehce přistane na zemi a odběhne do houštin.

Josef Martinec, 7.A

PUTOVÁNÍ ZA PRAVĚKÝMI LIDMI

V úterý 13. října 2015 se 6.A vypravila do Anthroposu v Brně. Ráno jsme se v 7.45 sešli na nádraží ve Střelicích a čekali na vlak.

Většina třídy začala označovat jízdenky, až když začali hlásit vlak, což bylo trochu pozdě, jelikož když část třídy již nastupovala do vlaku, někteří ještě stáli u přístroje, ale zvládlo se to.

Po příjezdu do Brna jsme dál cestovali tramvají. A cesta byla docela zajímavá, jelikož většina třídy se chovala v tramvaji jako „dacaní“ (aspoň to říkal pan učitel Kadlec).

Po půlhodinovém čekání venku, než otevřeli, jsme vešli dovnitř a vyzvedla si nás průvodkyně.

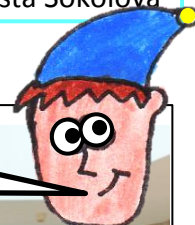
Prohlídka se mi velice líbila, protože jsem se dozvěděl vše, co jsem potřeboval na písemku z dějepisu. Po prohlídce jsme měli chvíli volného času, a tak jsme se najedli v bufetu. Zájemci si ještě prohlédli výstavu obrazů Zdeňka Buriana.

Kolem poledne jsme vyrazili na cestu zpět do Střelic.

Václav Novotný, 6. A

Foto: Aleš Kadlec a Vlasta Sokolová

O tři dny později se do Anthroposu vypravila i 6.B a průběh byl v podstatě stejný, jen není nic známo o „dacanech“.

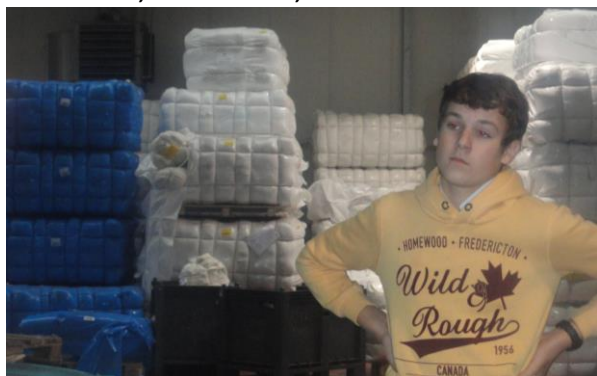

EXKURZE NA TÉMA VOLBA POVOLÁNÍ

Ve středu 14. října 2015 jsme se my, deváťáci, vydali s paní učitelkou Hradečnou a paní učitelkou Sokolovou na prohlídku Střední školy, Brno, Charbulova a do továrny Mosilana.

Ve škole nás provedli po učebnách a ukázali nám, co zde vyučují. Mají tam jak studijní (maturitní) obory, tak i učební. Můžete se vyučit cukrářem, uzenářem nebo číšníkem, kadeřnicí, kosmetičkou...

Potom jsme se přesunuli do Mosilany, kde jsou také učební obory a po vyučení můžete získat zaměstnání v této továrně. Firma vyrábí z ovčí vlny velmi kvalitní látky (takřka všechno jde na export). Ukazovali nám, jak to všechno probíhá, jak takové látky vznikají.

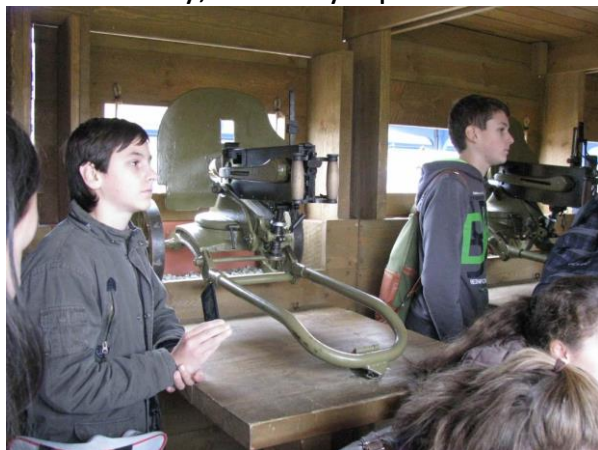

Po prohlídce jsme se vydali do centra Brna, kde jsme měli krátký rozchod ve Vaňkovce. Po něm už jsme se vypravili domů. Nevíme, jestli se tam někdo přihlásí, ale bylo to zajímavé.

Jiří Vašulín, 9.tř.
Foto: Vít Švestka, 9.tř.

DEVÁŤÁCI V LEGIOVLAKU

V úterý 27. října 2015 si šli naši deváťáci prohlédnout Legiovlak, který přijel do Brna Králova Pole. Vlak má celkem 11 vagónů, např. kovářský, zdravotnický, obrněný a poštovní.

Návštěvníci si (kromě samotné velice zajímavé prohlídky) mohli koupit nejen nějaký ten suvenýr, ale také si zjistit, jestli oni sami nemají v rodině nějaké legionáře, a pokud ano, tak jim o nich řekli, kde sloužili a kde mohou získat další informace.

Vít Švestka, 9.tř, foto: Eva Sázavská

SPORTOVNÍ OKÉNKO

REPUBLIKOVÉ FINÁLE ODZNAKU VŠESTRANNOSTI OLYMPIJSKÝCH VÍTĚZŮ

Ve dnech 11. – 12. září 2015 se v Praze na stadioně Juliska konalo republikové finále odznaku Všestrannosti Olympijských Vítězů, kde se sešli mladí nadějní sportovci i známé osobnosti, například českou hymnu na slavnostním zahájení zazpívala Marta Jandová.

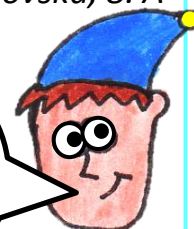
Soutěžilo se v deseti disciplínách – ve skoku do dálky, trojskoku, hodu kriketovým míčkem, v klicích a shybech, ve skoku přes švihadlo, běhu na 60m a 1000 m, v disciplíně sed-leh a v hodu medicinbalem. Jednotlivé disciplíny se bodovaly a podle bodů se pak určovalo pořadí.

Závodníci byli rozděleni do skupin podle věku a každá měla svého policistu, který ji měl na starosti, např. dohlížel, aby se závodníci včas dostavili na disciplíny.

V čase mezi disciplínami jsme si mohli vyzkoušet různé doprovodné programy a nechat si od olympioniků podepsat kartičky. Svoje vystoupení tam měli i vojáci a policisté. Nejvíc mě bavilo tančení zumbly na zahřátí svalů před disciplínami.

Viktorie Kalovská, 8. A

Viki se ani letos
neztratila a
umístila se na
krásném 4. místě!

STŘELICKÝ KROS

V sobotu 10. října 2015 se ve Střelicích konal tradiční podzimní závod Střelický kros, který pořádala naše škola.

Našeho běžeckého závodu se mohl zúčastnit kdokoli, kdo si chtěl zazávodit. Přespolního běhu se zúčastnilo kolem 160 závodníků. Mladší kategorie běhaly na atletickém stadionu u školy a starší se vydaly do okolí.

Po doběhnutí všech se konalo slavnostní vyhlášení. Vítězové dostali medaile a hodnotné ceny.

Z naší školy se nejlépe umístili tito žáci: Martina Kučerová z 8.A (3.místo), Markéta Prudilová z 8.B (2.místo), David Brtník ze 2.B (1.místo) a moje maličkost (1.místo).

Závod se všem zúčastněným moc líbil a určitě si slibovali, že příště přijdou zas.

Viktorie Kalovská, 8.A

Foto: Aleš Kadlec

REEEKLAAMAAA

NEVÍTE, NEUMÍTE? NEVADÍ – MY VÍME I UMÍME.

Kupte si naše samopsací pera – napíšíou zaručeně správné odpovědi!!!

Jen 30 Kč za kus!!!

Kupte si naše rýsovací tužky – správně a přesně naměří a narýsují cokoli!!!

Jen 10 Kč za kus!!!

Chcete, aby vaše výkresy vypadaly jako od nejlepších malířů? Kupte si malířovy tužky!!! Sada jen za 70 Kč!!!

A pro záškoláky jsou tu záškolácké dávnivé dortíčky, krvácivé kokosky, horečnaté hrušky a spousta dalších komplikátorů školní docházky!!!

NEVÁHEJTE – NAKUPUJTE NA WWW.SKOLNISUPRVECI.CZ

Vít Švestka, 9.tř.

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU SOKOLOVOU

V letošním prvním čísle Školní revue uveřejňujeme rozhovor s paní učitelkou Vlastou Sokolovou, který připravily naše redaktorky už v červnu, ale nějak jsme ho nestihli do časopisu už zařadit. Paní učitelka Sokolová u nás učí český jazyk, dějepis, ruský jazyk a mediální výchovu. Většina z vás asi ví i to, že stála u zrodu Školní revue a je už řadu let jeho šéfredaktorkou. Pojdme se s ní ale seznámit trochu blíž...

Už několik let vedete redakci školního časopisu. Jak jste se k tomu dostala?

V jedné učebnici jsem kdysi narazila na námět, aby žáci vytvořili třídní časopis. Asi dvěma třídám jsem to navrhla a nic, až na třetí pokus se nápad uchytil. Vzniklo první číslo a pak následovala další. Asi rok to byla věc té jedné třídy, i když samozřejmě nepřispívali všichni, ale tak nějak se zajímali a redaktory podporovali. Byla to taková aktivní a dobře stmelená třída, tehdejší 8.B. V dalším období se časopis proměnil v zájmový počin žáků různých ročníků. O tom, že se vydávají školní časopisy i jinde a že existuje i soutěž časopisů, to jsem se dověděla až o pár let později. Takže tak.

Bavily Vás předměty, které učíte, i na základce a na střední škole?

Dějepis moc a pořád, čeština spíš na základce, na gymnáziu to byla jen samá literatura, tzn. pamětní učení. Ruština byla zase lepší na gymnáziu.

Který předmět jste měla nejraději a jaký jste naopak nesnášela?

Nejoblíbenější byste asi neuhádli, protože na to moc nevypadám, ale byl to tělocvik. Ráda jsem se hýbala a závodila, a co si budeme namlouvat, v tělocviku se nepíší písemky, nezkouší se u tabule ani se nedávají domácí úkoly. Mezi ostatními předměty zcela jasně vedl dějepis, dokonce jsem uvažovala, že se stanu archeoložkou nebo historičkou.

Co se týče druhé části otázky, nedá se říct, že bych nějaký předmět přímo nesnášela, to je silné slovo, ale nikdy mi k srdci nepřirostly předměty, kde se pracuje se vzorečky a rovnicemi, tedy matematika, fyzika, chemie.

Opisovala jste a dělala jste si taháky?

Opisovala? Ani ne, spíš ode mě se opisovalo. A taháky? Ty se u nás na základce ani moc nedělaly, aspoň o tom nevím. Na gymplu to však bylo IN – mít tahák. Jednou jsem to tedy

taky zkusila, ale byla jsem z toho tak nervózní, že jsem dostala čtverec. Tím jsem s taháky skončila.

Proč učíte zrovna ruštinu?

Ruštinu jsem měla jako povinný cizí jazyk od čtvrté třídy, tak to tehdy v sedmdesátých letech bylo. Žádná možnost výběru, jako je tomu dnes. Jako jazyk se mi ale líbila, a tak jsem ji šla po gymnáziu studovat na vysokou školu – spolu s dějepisem a o něco později jsem si přibrala češtinu. Dlouho jsem pak ruštinu neučila, po letech vnučování ji nikdo nechtěl. Až teď o ni vzrostl zájem, a tak ji konečně učím.

Který předmět Vás nejvíce baví učit?

To se ani říct nedá, spíš mám oblíbené a neoblíbené části učiva. Například v dějepise mě baví pravěk, starověk, středověk a pak spíš až dějiny 20. století, ale ne všechno. V češtině zase práce s texty, některé slohové útvary, práce se slovní zásobou.

Byla jste někdy v rusky mluvící zemi?

V rámci studia ruštiny jsem jela na půlroční stáž do Sovětského svazu, konkrétně do Volgogradu. Byla to dobrá životní zkušenost a moc mi to ve studiu pomohlo. Každý, kdo se chce nějaký cizí jazyk pořádně naučit, měl by delší čas v příslušné zemi žít. Poznat tamější život a mentalitu, „dostat řeč do ucha“ a mluvit, mluvit, mluvit...

Čím Vás třída nejvíce potěší?

Nejsem náročná, potěší mě to, co jiné učitele – když je třída pozorná, klidná a přitom komunikativní. Když všichni mají udělané domácí úkoly, když jsou tvořiví a umí vzájemně spolupracovat.

Co nejraději děláte ve volném čase?

Mám ráda sport, baví mě volejbal, jízda na kole, squash, lyžování. Ale ráda si i polenoším, když jsem sama doma a nikdo mě neruší.

Vaříte ráda a jaké jídlo je Vaše nejoblíbenější?

Většinou vařím ráda, dělám českou kuchyni, taky něco z italské a francouzské. Často pečou různé buchty a moučníky. Moje domácí specialita jsou pelmeně, ruský národní pokrm – nudlové taštičky plněné masem. Příprava zabere dost času, a tak je dělám na přání jako sváteční.

Co Vy a cestování?

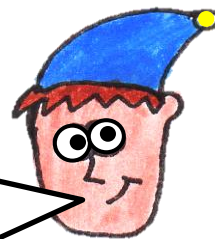
Tak to je věc, která mě moc baví. Miluji moře a přímořské kraje. V poslední době však jezdím do ciziny spíš v zimě, na hory, a léto trávím v Česku. Mám ráda památky a u nás je jich tolik, že mám stále co poznávat, a tak si někde najdeme ubytování a procestujeme to tam kolem dokola – autem i na kolech.

Děkujeme za rozhovor.

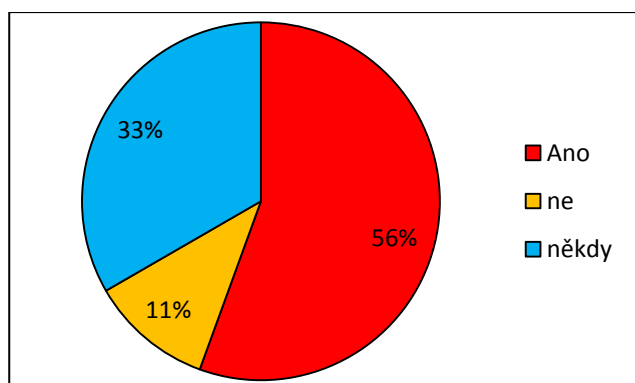
Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová, foto: V. Sokolová

MLUVÍME SPROSTĚ?

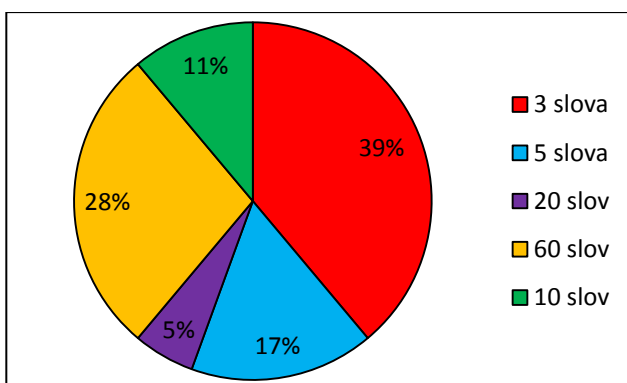
V naší první letošní anketě jsme žákům položili pár ožehavých otázek, týkajících se našeho vyjadřování. Obecně se v naší společnosti čím dál víc šíří používání sprostých slov a někteří lidé si už často ani neuvědomují, že mluví sprostě. Zkoumali jsme, jak jsou na tom naši žáci a co si o sprosté mluvě myslí.

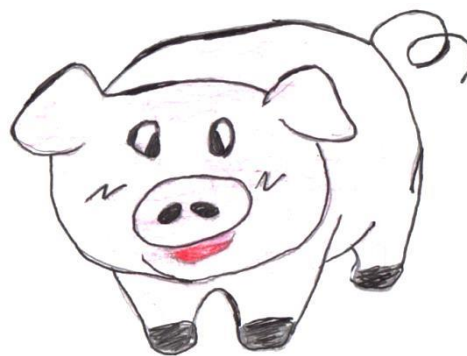
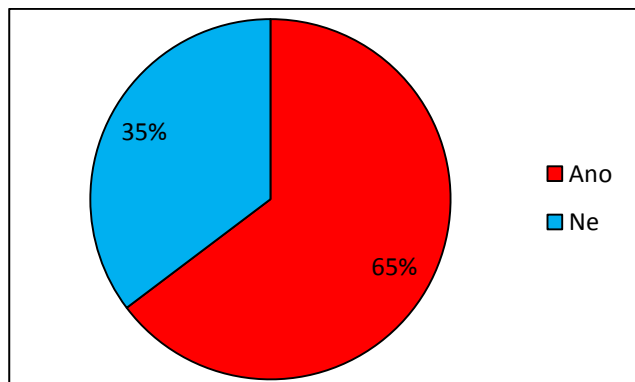
Mluvíš sprostě?

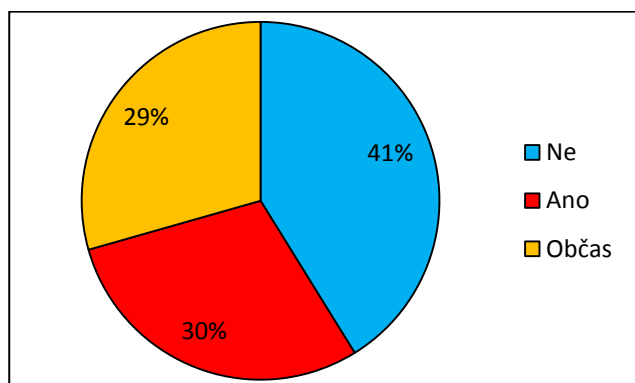
Kolik sprostých slov za den asi řekneš?

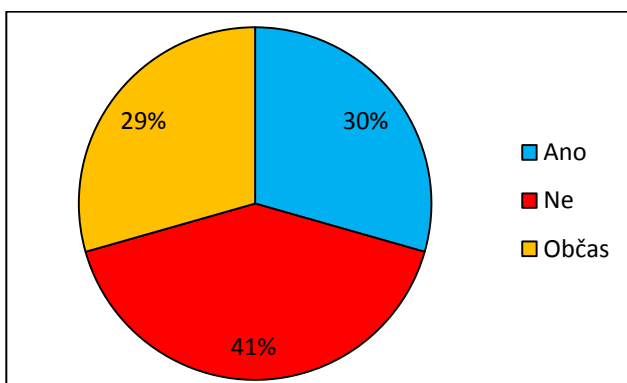
Ujelo ti někdy sprosté slovo před učitelem?

Mluví sprostě tvoji rodiče?

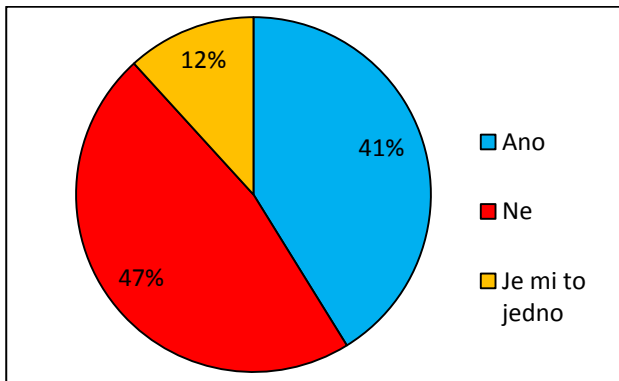

Napomínají tě, když mluvíš sprostě?

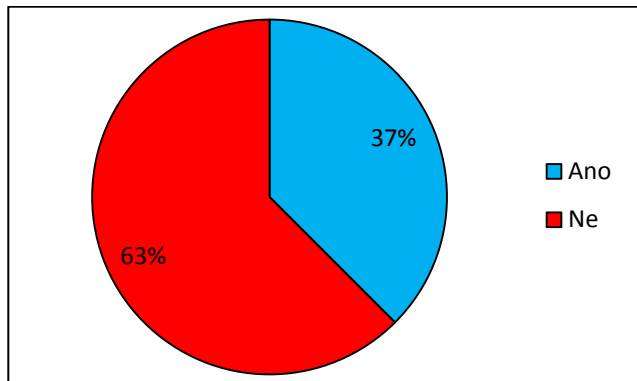

ROZHOVORY A ANKETY

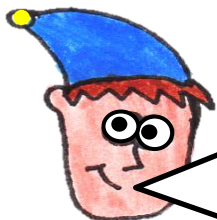
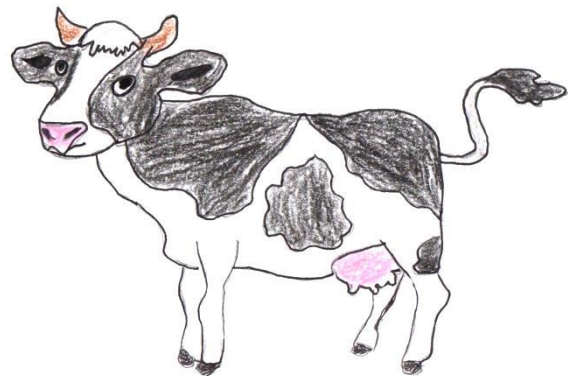
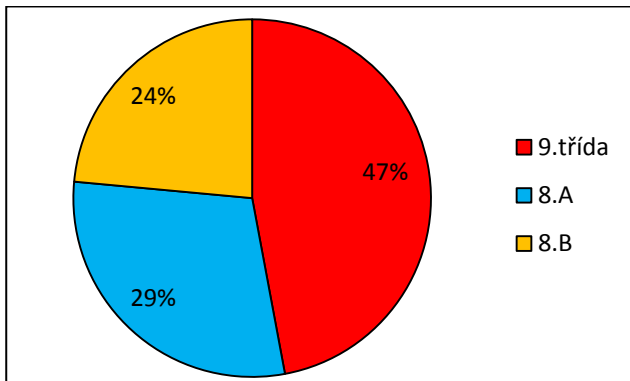
Vadí ti, když holka mluví sprostě?

Vadí ti, když kluk mluví sprostě?

Která třída mluví podle tebe nejsprostěji?

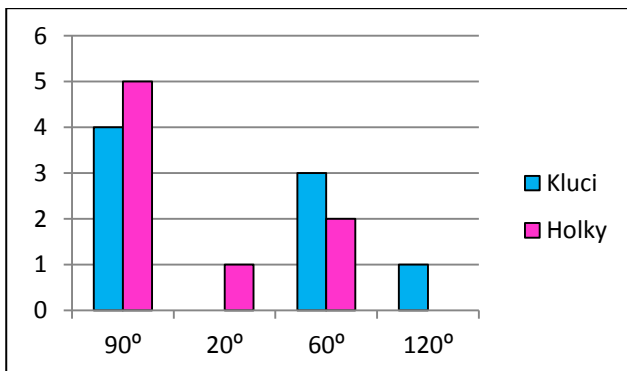

Tak vidíte, jak to dopadlo – nic moc. Následuje otázka: „Proč lidé mluví sprostě?“ Ulevují si, když je něco štve? To asi ne pořád, to spíš, že chtějí být jiní, že chtějí vyniknout, zaujmout. Je to ale správná cesta? Měli by si uvědomit, že v tom jsou zase všichni stejní, jako klonovaní. Vždyť přece existuje tolik jiných možností jak vyniknout – inteligencí, kamarádským chováním, ochotou...

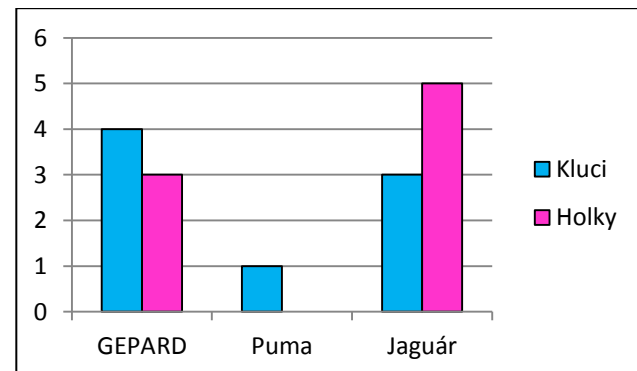
Text i obrázky: Terezie Vašulínová, 8.B

HOLKY VERSUS KLUCI

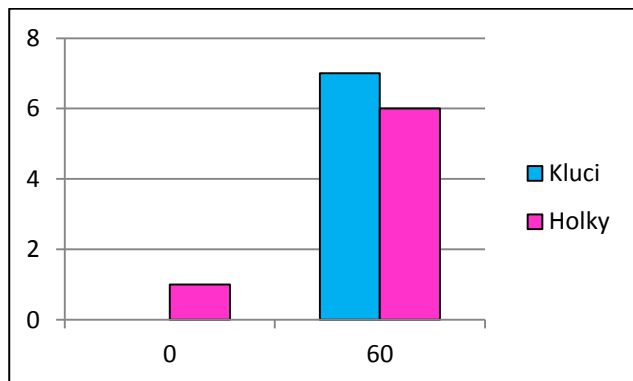
Kolik stupňů má pravý úhel? (90°)

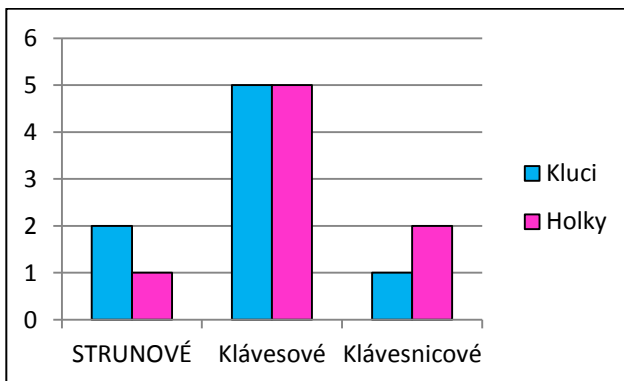
Kdo je nejrychlejším savcem na souši?

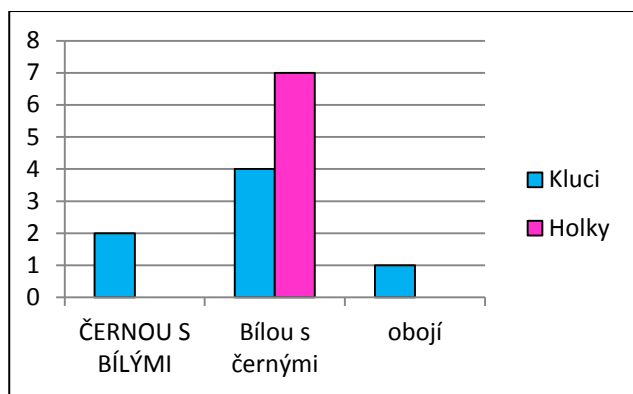
Kolik hodin má minuta? (0)

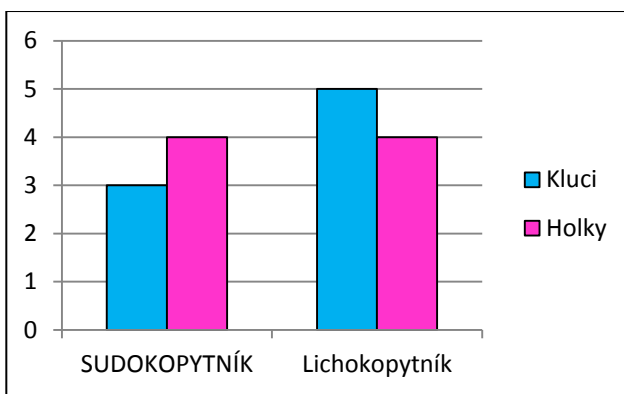
Mezi jaké nástroje patří klavír?

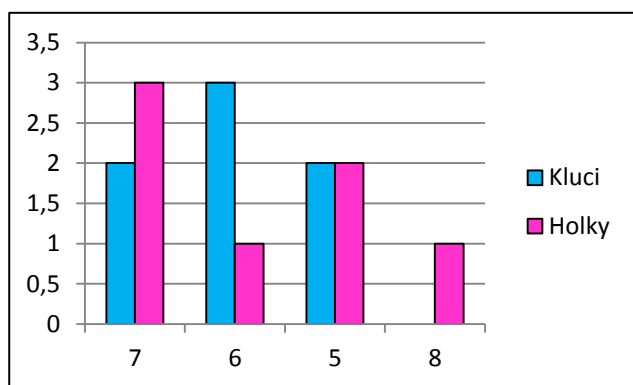
Jakou barvu má zebra, černou s bílými pruhy, anebo bílou s černými pruhy?

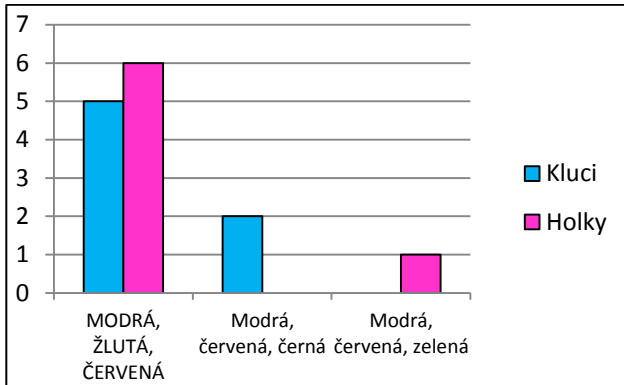
Je kráva sudokopytník, nebo lichokopytník?

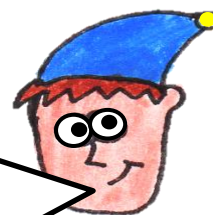
Kolik barev má duha? (7)

Jaké jsou základní barvy?

Pokračujeme ve vaší oblíbené soutěži, kdo je chytřejší – holky, nebo kluci? Tentokrát vyhrály holky 5:3. Kluci, vzmužte se, zanedlouho na vás zase zaútočí naše redaktorky se svými záludnými otázkami!

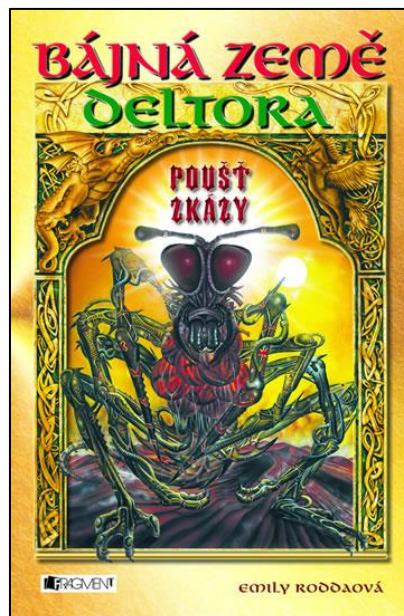
Simona Švestková a Tereza Štanglová, 7.A

REDAKCE DOPORUČUJE

KE ČTENÍ: DELTORA 4.DÍL

Lief, Barda a Jasmína, které spojuje jen nenávisť k nepříteli, pokračují dál ve svém nebezpečném putování za sedmi ztracenými drahokamy Kouzelného pásu Deltory. Už se jim podařilo nalézt tři z nich. Teď musejí hledat čtvrtý, ukrytý ve vyprahlé pustině, kterou žárlivě střeží tajemný strážce. Cesta je dlouhá a plná zvrátů a nebezpečí. Během cesty poznávají sami sebe a mnoho záhad bude odkryto, jen ty důležité zůstanou neodhaleny.

Čtvrtý díl je méně brutální než první, což je plus, a čte se rychleji než ostatní díly. Jen bylo trochu nechutné popisování strážce, to se nám poněkud přičilo.

K HRANÍ NA MOBILNÍM TELEFONU: SHADOW FIGHT 2E

Požadavky: Android (vyšší verze výhodou), asi 100 MB volného místa

Vítězslav Jurkovič, 8.B
a Ondřej Chytrý, 7.B
obr.: bux.cz, play.google.com

Ve vymyšleném prostředí má náš hlavní hrdina za úkol všechny ostatní porazit (příběh hlavního hrdiny je ve videu při spuštění hry). Máte několik možností, jak se dostat na lepší level (s vyšší úrovní se odemykají zbraně atd.), například hrát proti bossům, jít do survivalu nebo si zahrát duel s náhodným brněním (nutnost internetu) a také turnaje.

Hra je propracovaná a má výbornou grafiku. Ovládání je lehké a promyšlené. Je tu možnost i speciálních schopností (velké plus). Za jediné mínus považujeme nutnost stálého stahování nových bossů, turnajů apod. Jinak je hra skvělá. Doporučujeme.

PRO MILOVNÍKY VLAKŮ

DEN ŽELEZNICE

V sobotu 26. září vyjel v 8:46 z Brna historický parní vlak do Zastávky. V 9:00 jsem přistoupil ve Střelicích na dolní zastávce a jelo se. Po příjezdu do Zastávky se přepojila lokomotiva a vlak pokračoval s historickou dieselo-elektrickou „Bardotkou“ do Kralic, kde se otočil a vracel se zpět do Zastávky. V Zastávce bylo možno svézt se po stanici parní lokomotivou „Velkej Bejček“ 423.041.

Velice bych vám přál, aby se vám povedlo to, co mně. Poprosil jsem „fíru“ (strojvedoucího), jestli by mě vzal do Střelic na lokomotivě. No a klaplo to, takže jsem se poprvé svezl ve „Velkém Bejčkovi“. Oslavy Dne železnice a jízdy historickými vlaky se každoročně opakují – vřele doporučuji.

Václav Novotný, 6. A

Obr.: [youtube.com](https://www.youtube.com), lokomotiva.inext.cz

PRO CHOVATELE MAZLÍČKŮ

Ve třídě máme čtyři pískomily a jsou moc roztomilí. Pískomilové mohou mít různé zbarvení, naši pískomilové jsou hnědí.

Ve třídě se o ně staráme ve dvojicích a střídáme se po týdnů. Každý druhý den jim vyměňujeme vodu a každý den jim dáváme krmení – nějaké oříšky, granule, ovoce a zeleninu. Na okusování mají rádi suchý chléb a obyčejné větvičky, rádi si dají také suchý rohlík.

Jsou moc roztomilí a všichni je máme rádi.

Eliška Sázavská, 6.B, obr.: Vlasta Sokolová

PRO MILOVNÍKY FOTBALU

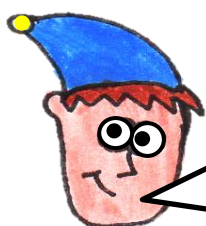
Raheem Sterling (20 let) je anglický fotbalista s jamajskými kořeny, který v současné době hraje za klub Manchester City v nejvyšší anglické soutěži Premier League. Zároveň reprezentuje Anglii v mládežnických i seniorských výběrech. V prosinci 2014 získal ocenění Golden Boy pro nejlepšího hráče do 21 let v Evropě, které uděluje italský deník Tuttosport.

Memphis Depay (20 let) je nizozemský fotbalový záložník, působící v klubu Manchester United. Má nizozemskou matku a otce z Ghany. S klubem PSV Eindhoven vyhrál v sezóně 2011/12 nizozemský fotbalový pohár. V sezóně 2014/15 se stal s 22 vstřelenými góly nejlepším kanonýrem Eredivisie, svými góly pomohl PSV k zisku ligového titulu. Na jaře 2015 se dohodl na přestupu do Manchesteru United.

Anthony Martial (19 let) je francouzský fotbalový útočník a reprezentant, který v současnosti působí v anglickém klubu Manchester United. V letech 2012 až 2013 působil v klubu Olympique Lyon, následně přešel k AS Monaco FC, kde hrál do roku 2015, kdy přestoupil do Manchesteru. Svým stylem hry bývá přirovnáván k bývalému francouzskému reprezentantovi Thierry Henrymu.

Václav Černý (18 let) je český fotbalový útočník či záložník a mládežnický reprezentant. Patří k největším talentům české kopané. Jeho otcem je šéftrenér mládeže FK Příbram Václav Černý. V Česku Černý působil v dorostu 1. FK Příbram. Po dovršení 16 let odešel v lednu 2014 do nizozemského Ajaxu a začlenil se do zdejší fotbalové akademie. V lednu 2015 podepsal s Ajaxem profesionální smlouvu.

Co myslíte, jaký život mají tito mladí talentovaní fotbalisté. Chodí každé ráno do školy, po škole si pustí počítač ... Asi ne, na rozdíl od svých vrstevníků pořád trénují a zdokonalují své fyzické dovednosti. Otázkou je, jestli si s fotbalem vystačí v budoucnu a nebude jim někdy chybět čas strávený ve škole.

*Fabián Smutný, Martin Soldán, 7.B, zdroj: wikipwdia.org
obr.www.uefa.com, www.independent.co.uk, www.pribramzije.cz*

CESTA DO KRAJINY...

CESTA DO KRAJINY JÍDLA

Nejčastěji cestujeme do krajiny jídla tak, že si stoupneme před ledničku a přemýšlíme, co bychom si dali. Zavřeme oči a jsme tam. Ocitneme se ve vesnici Dolní Polívky, na ulici Koprová. Napravo vidíme zelenou továrnu na kopr. A nalevo domky v různých odstínech zelené.

Pokračujeme po ulici Čočková. Prosíme všechny, aby se připoutali, protože po ulicích z čoček to pěkně drncá. Další zajímavostí této ulice jsou domy z obrovitánských čoček.

Potom rychle projdeme ulicí jménem Zeleninová. Na této ulici bydlí rodiny Mrkvova, Hrachova, Cibulova, a dokonce i Bramborova. Ale tady se moc dlouho nezdržíme, protože musíme jít dál do vesnice Sladkostice. Na rozcestníku jsou i vesnice Masová a Obědová, Předkrmice a Luštěninovice, tam ale nepojedeme. My pojedeme rovnou do Sladkostic.

Ve Sladkosticích se nachází jen dvě ulice - Čokoládová a Bonbónová. V Čokoládové ulici probíhá velká rivalita mezi Milkovci a Orionci, proto si rozdělili ulici na půl. V Bonbónové ulici žijí Bomparovci a Doxyovci v míru. Mají se zde všichni rádi a pomáhají si.

Po prohlídce pokračujeme dál do hlavního města Obědova. Na kraji města narazíme na křižovatku, kde se dá jet doleva, doprava, nebo rovně.

Vlevo se nachází městská čtvrť Řízkovice a Karbenátkovice. Po pravé straně je ulice Rajská, která vede do Špagetovic a dál do městečka Rybín. Ale my pojedeme rovně po Svíčkové až do Hranolkovic.

V Hranolkovicích prokličujeme po Kečupové na zastávku Solná. A to je konec našeho cestování. Prosíme vystupovat! Doufáme, že se vám výlet líbil, a příště na shledanou.

Martin Soldán, 7.B

CESTA DO KRAJINY SLADKOSTÍ

Do krajiny Sladkostí se dostanete tak, že půjdete do cukrárny a koupíte si kopečkovou zmrzlinu. Nahoře bude kopeček červený - jahodový, uprostřed oranžový - meruňkový a dole zelený - pistáciový. Až budete lízat poslední, zelený kopeček, zavřete oči a jste připraveni na cestu.

Najednou sedíte ve vlaku z cukrové vaty poháněném šlehačkou, který jezdí po kolejích z pendreku. Nejprve vlak projede Dortolesem, pak kolem Sirupomoře, ve kterém skákají želédelfíni.

Další zastávka je město Koblíha. Koblíha se mu říká proto, že tam žijí lidé v koblihodomech a městem protéká řeka Marmeládka. Můžete vystoupit a podívat se na starobylý Tatránkograd. Když pojedete vlakem dál kolem lupínkopolí, tak se dostanete do hlavního města Čokolice.

V Čokolících mají velké náměstí vydlážděné čokoládovými čtverečky. Uprostřed náměstí stojí starodávná

čokofontána. Každoročně sem přijíždí král Cukřík na Cukrofestival.

Z Čokolic se vlakem dostanete až k Zmrzlinohoře. Nahoru se vyjedete pudinkovkou, odtud je výhled na celou krajinu Sladkostí. Zpátky do cukrárny se dostanete tak, že otevřete oči a dojdete kornout od zmrzliny.

Michal Antoš 7.B

CESTA DO KRAJINY KVĚTIN

Náhle otevřeme oči a spatříme nádhernou louku, přes kterou vede cesta do krajiny Polňačky. Jdeme bosí po měkoučké travičce přes vesnici Pampeliškovku, kde poletují chmýříčka pampelišek.

Pokračujeme přes velkoměsto Fialovníky, kde žijí velmi přátelští mužičci celí ve fialovém. Nesmíme se však ztratit a musíme pokračovat do krajiny Polňačky pořád rovně.

Jdeme dál a dál, když vtom se nám do cesty připlete motýl. Postavíme se na špičky a potichoučku ho obejmeme. Dorazíme do vesničky zvané Růžičkovníky, kde nás omámí krásná vůně. Nesmíme však usnout a musíme pokračovat v cestě.

Dojdeme na rozcestí zvané Petrův klíč neboli Petrklíč. Napravo od nás se staví město Kaktusovníky, nazvané podle kaktusů, které sežehlo slunce.

Nalevo od nás leží vesnička zvaná Narcisovníky, ve které obyvatelé nosí slaměné kloboučky, protože se bojí, že by je mohli poklovat ptáčci zpěváčci, kteří hledají, co by kde sezobli.

My ovšem pokračujeme rovně, a tam na vítá krajina Polňačka.

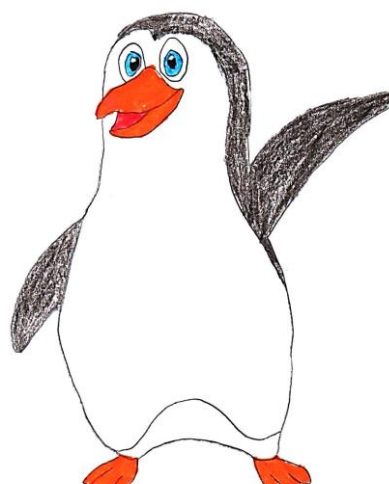
Andrea Čundová, 7.B

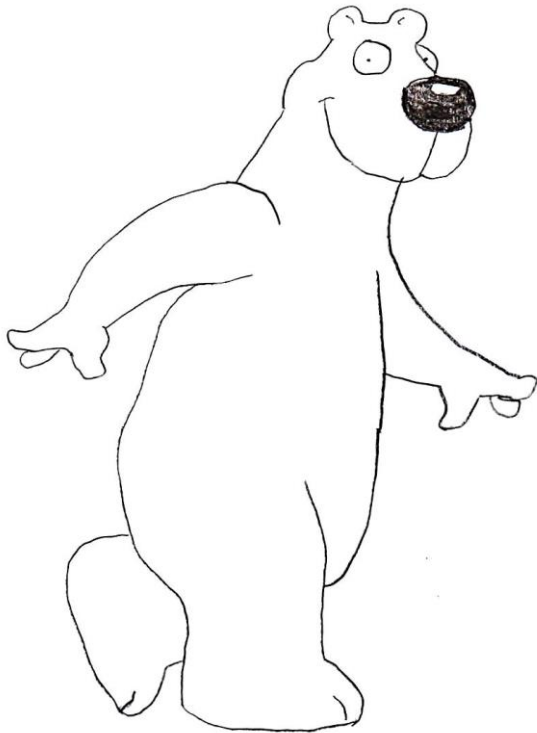
CESTA DO KRAJINY ZVÍŘAT

Nastoupíme do autobusu a vyjždíme do krajiny zvířat. Jedeme přes lesnaté území, kde rostou stromy veverkovníky a zaječí květiny. Zastavíme, napravo vidíme vesnici Lišku a hned vedle ní kopec Medvědín. Zde ale ještě nebudeme vystupovat a jedeme dál.

Další zastávka se nachází v poušti. Tady ale taky nebudeme vystupovat, protože tady není nic, jenom jedna studánka Velbloudka.

Kdybychom zatočili doprava, jeli bychom do vesnice Polárka, kde žijí jen lední medvědi a tučňáci. Kdybychom zatočili doleva, jeli bychom do vesnice Hmyzová. Tam je to pěkné. Rostou tam zajímavé stromy čmelákovníky, květiny motýlkovnice a beruškovnice. Obyvatelé této vesnice si říkají hmyzáci.

Nezatočíme zde ani vlevo, ani vpravo, ale pojedeme rovně do vesnice Africká. V této vesnici rostou hodně vysoké stromy žirafovníky a je zde známý posvátný kámen Slonovník.

Taky tudy vede dálnice G1, které zdejší občané říkají Gepardí. Za chvíli pak už vystupujeme na zastávce Lvová a loučíme se s krajinou zvířat.

Gabriela Bartoňková, 7.B

CESTA DO KRAJINY KŮŽBOTIC

Nazujeme botu na nohu a vyrážíme na vzrušující cestu kolem hradu Botasák přes Tkaničkovou řeku do městečka Kůžbotic a okolí. Hrad Botasák nemůžete minout, protože z něj vycházejí tajemné zvuky klapajících podrážek špatně podražených bot.

Pestrobarevná Tkaničková řeka nás dovede do centra městečka Kůžbotic. Na náměstí narazíme na muzeum Ferdinarda Kožeděla Koziny, největšího zpracovatele kůže na boty.

Za muzeem začíná proslulá kožená stezka, která vede z Kůžbotic až do Baťova.

Abychom nezabloudili, budeme sledovat stopy podrážek. Kdybychom sešli z cesty, mohlo by se stát, že dojdeme do Ukoppalců nebo Odřipat.

Stezka vede přes Kozinovu louku do Galošového údolí s pramenem řeky Tkaničky. Zde rostou kouzelné byliny, které barví vodu v řece.

Od pramene pokračujeme přes Dřevákový les s nejvyšším kopcem Pohorkovníkem. Na něm je rozhledna Kozačkov, ze které vidíme vesničku Šídlov, rybník Holínkov, kopec Jehlov a cíl naší cesty, město Baťov.

V Baťově se šijí boty pro malé i velké, barevné a černé. Továrna se jmenuje Švecov. A jak se po botovém dobrodružství vrátíme zpět? No, prostě si vyzujeme boty.

Ondřej Chytrý, 7.B

CESTA DO KRAJINY ČTENÍ

Do krajiny čtení většinou cestujeme dopravním prostředkem nazvaným Oči. První zastávkou na naší cestě je vesnice jménem Prologov, zde začíná naše dobrodružství. Tady se seznámíme s hlavními postavami a se samotným příběhem.

Dále se vydáme do Kapytolyc (psáno s tvrdým y), kde díky turistickým cedulím zjistíme, jak příběh pokračuje dále. Nakonec se ocitneme na rozcestí.

Doprava bychom se dostali do Bolestiočí, dále na Hlavotočice a skončili bychom v Brejlovicích. Doleva bychom se dostali k Nesoustředícím a Vrtošíně či Ošívárně nebo až do Nudoslavic.

My budeme pokračovat rovně až do Konečnic. Cestou se můžeme podívat do muzea v Ilustrátovicích.

A jsme v Konečnicích, zde končí turistická stezka i naše dobrodružství. Můžeme ale jít na začátek jiné stezky a opět s pomocí cedulí začít číst nový příběh. Nebo můžeme odbočit doprava a jet až do Zhodnocenic nebo Referátovic.

Josef Martinec, 7.A

CESTA DO KRAJINY KNIH

Do krajiny knih se nejčastěji dostáváme pomocí písmen. Hned v první vesnici zvané Spisov odbočíme doleva do Dějlehova lesa, kde můžeme pozorovat Fantaslunapark.

Na konci lesa vjedeme do většího města s názvem Odboržánr nad Obrázkovkou. Zde je možno pustit se loďkou po proudu Obrázkovky, to bychom se dostali do města se jménem Komiksákov, jenže můžeme se také porozhlédnout po místních

paměti hodnostech, např. tu je galerie slavných ilustrátorů, spisovatelů, ale i vědců a vzácných rostlin a živočichů.

My se pak vydáme po lní cestou kolem hrádku Primkapitol, který kdysi patřil rytíři Dušanovi z Nadpisovic. Projedeme kolem vesnice Detektivkov do města Vyřešnice, kde na náměstí stojí socha místního rodáka, vynálezce Alberta Řešnice, který přišel na řešení mnoha strastiplných úkolů.

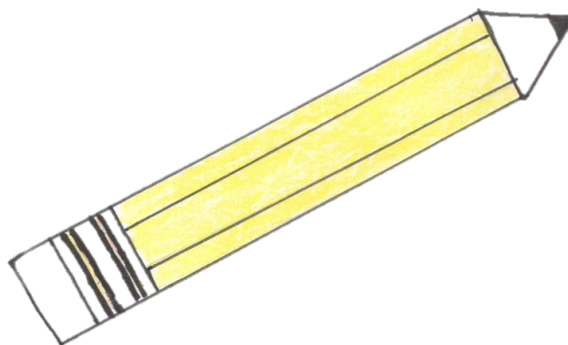
A pak jedeme pořád rovně, jelikož kdybychom odbočili vlevo, dostali bychom se do zapadákovy Vyrušenec. A vpravo bychom došli do lesa Zabloudil, ze kterého bychom se už nedostali ven. Proto jedeme rovně až do Konce.

Martin Zoubek, 7.A

CESTA DO KRAJINY MALOVÁNÍ

Do krajiny malování se dostaneme nejlépe na létajícím štětcí. Usadíme se, jako kdybychom seděli na létajícím koštěti, a až budeme chtít vzlétnout, řekneme: „Maluj.“

Štětec vzlétne a letí přímo do vesničky Paleta. V Paletě vletíme do ulice Zelená barva. Pak odbočíme vlevo, protože kdybychom odbočili vpravo, tak bychom doletěli do Čmrkance. Tedy když odbočíme vlevo, zamíříme do města Obrázek.

Cestou potkáme pana Kreslíře, který má na hlavě víčko od fixy. Pan Kreslíř nám poradí, kudy máme letět dál. Letíme rovně. Cestou vidíme potůček Červenáček, les Pastelkáč a most Papír. Až doletíme k městu Obrázek, bude naše cesta u konce.

Helena Jahodová, 7.B

CESTA DO KRAJINY HAFÍKOV

Do krajiny Hafíkov se dopravíme pomocí létacího obojku. Nejhezčím místem je Hafíkov, kde je spousta zajímavých a legračních památek. Například velká kost vystavená v muzeu. Tato kost je jednou z největších kostí na světě a vyhrabal ji nejmenší psík v Hafíkově.

Mezi další zajímavosti patří strom Granulovník, který neustále plodí granule všech chutí.

Na konci vesničky stojí velký kopec, kde se nachází zřícenina spjatá s bohatou psí historií vesnice.

Další zajímavostí je obrovský patník, u kterého již 300 let zvedá nožku každý psík na počest prvního psího krále, který kdysi bydlel ve zřícenině, když ještě nebyla zříceninou. Tato malebná vesnička láká na návštěvu turisty z celého světa, kromě kočičích domácích mazlíčků.

Jestli máte zájem, stačí jen nasednout, ale létající obojek se shání těžko, protože je pořád obsazený.

Tereza Kazdová, 7.B

CESTA DO ROSSMANNU

Sedneme si k zrcadlu, zamyslíme se a najednou se ocitneme v autobusu, který jede do země Rossmann.

První město, kterým projždíme, se jmenuje Dermacol. Na náměstí se nachází kašna, do níž lidé házejí rtěnky pro štěstí. Ale my se v tomto městě nezastavíme a pokračujeme dál.

Silnici lemují louky plné kytiček, jako jsou lakovky, mejkapky, pudřenky atd. Projždíme kolem velkých rybníků, kde se loví ryby parfuménky. Náhle se ocitneme na křižovatce a vydáme se směrem vlevo do vesnice Balzám. Za vesnicí mjíme les provoněný houbami rimmelkami. Poletují v něm ptáčky konturáčky a rostou tam voděodolné stromy řasenkovice.

A už jsme v hlavním městě Miss Sporty, kde můžeme vidět historicky známé památky jako kostel Svatého Avonu, zámek Oriflame a hrad Krém. Občerstvit se můžeme v restauraci U Očních stínů nebo v cukrárně Šampon. Po hlavním městě ještě navštívíme vesnice Essence a Alverde.

Naše cesta končí v přírodním parku Ryor, kde hojně rostou léčivé vodopěnky, odličovátka a tampovky.

Výlet do země Rossmann bych všem doporučila, protože se odtud zaručeně vrátíte krásnější.

Denisa Bohdálková, 7.B

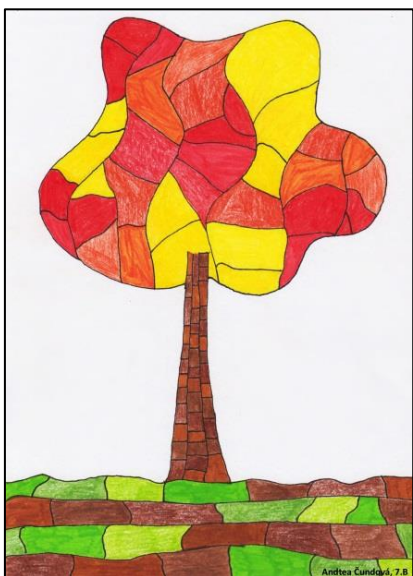
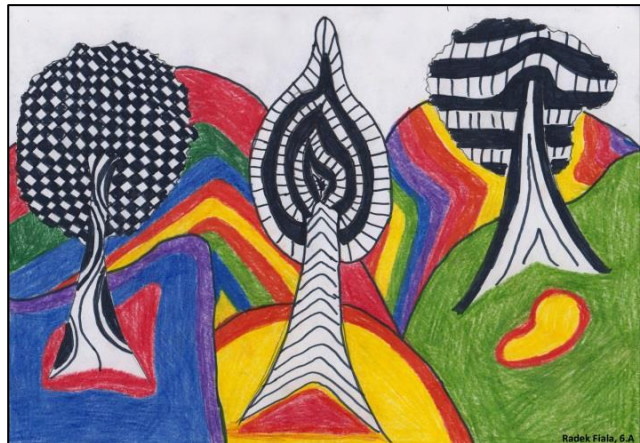
Obr.: Nela Ulbrichová, 5.tř., Víta Jurkovič, 8.B, Terka Vašulínová, 8.B, Tereza Kazdová, 7.B

MALUJEME PODZIM

DEŠTIVÝ

BAREVNÝ

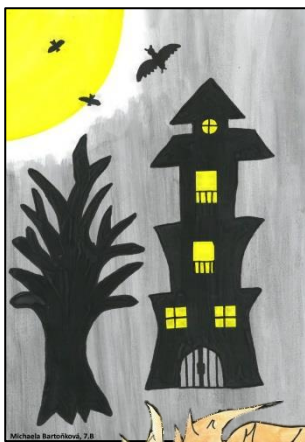
STRAŠIDELNÝ

Gabriela Bartoňková, 7.B

Silvie Dlapková, 7.A

Michela Bartoňková, 7.B

Martin Zoubek 7.A

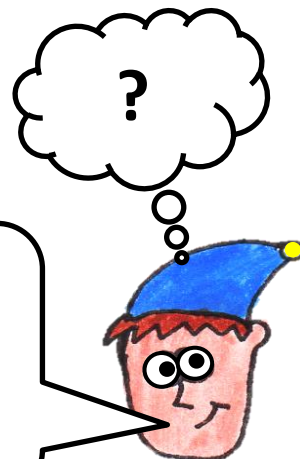

Markéta Hložková, 7.A

Žáci 2. stupně

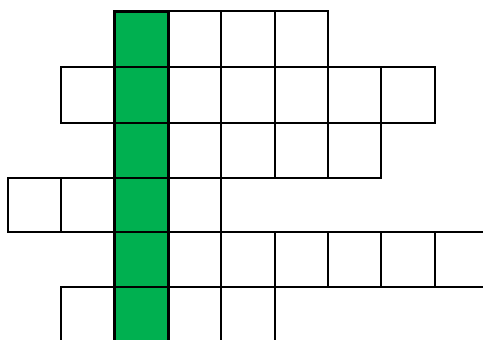
KŘÍŽOVKY

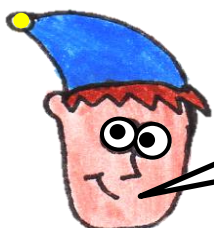
Paní učitelka: „George Washington nejenže pokácel strom svého otce, ale ještě to odmítl přiznat. Jeho otec ho však nepotrestal. Proč?“

Přihlásí se Pepíček: „Protože George držel pořád tu (tajenka).“

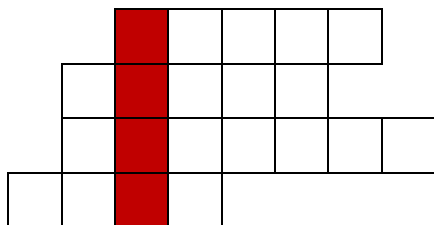
$$c^2 = a^2 + b^2$$

- největší suchozemské zvíře
- pomůcka na slepování věcí
- menší nůž
- rostlina, z níž se vyrábí pivo
- příklad s neznámou
- polibek

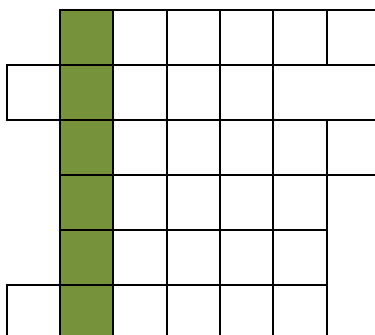
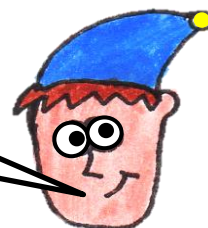

Víte, proč lidé vymysleli bílou čokoládu? Aby si černé děti mohly umazat (tajenka).

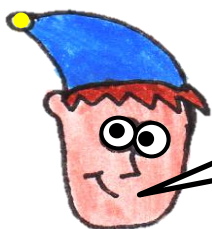

- všežravé hospodářské zvíře
- obleček, který nosí holky
- třetí největší město v ČR
- nástroj k orání pole

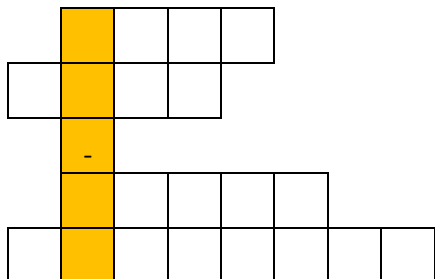
„Pane učiteli, já si myslím, že si tu pětku nezasloužím.“
 „Já také, ale (tajenka) nemáme!“

- fialové ovoce zrající na podzim
- opak malého
- předposlední den v týdnu
- zelený porost na zemi
- australské zvíře
- opak k nízký

„Paní, nebojíte se, že vám utečou děti z pískoviště?“
 „Nebojím, protože mimo pískoviště není (tajenka).“

anglicky práce

člověk v množném čísle

vyfocený obrázek

sladký nápoj

Markéta Prudilová, 8.B
 Obrázky: Markéta Prudilová, 8.B

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Potkají se dvě sousedky:

„To je dneska počasí, co?“

„Jo, to máte pravdu. Hlavně to bláto. Pět kluků jsem umyla, než jsem narazila na vlastního syna.“

Potká starší paní na ulici
 plačícího chlapečka.

„Co se ti stalo?“ ptá se ho.

„Já jsem se ztratil.“

„To nic,“ chlácholí ho, „svoji
 adresu znáš?“

„Znám. Franta zavináč volný
 tečka cézet.“

Učitel k žákovi: „Kdybys měl sedm
 jablíček a já tě o dvě poprosil, kolik
 by ti jich zůstalo?“

„Sedm!“

Pepíček zaklepe u
 sousedů a hned drmolí:

„Paní Měkká, nesu vám
 vaši andulku.“

„Ale Pepíčku, vždyť máš v
 ruce vašeho kocoura!“

„Nooo, vaše andulka je
 vevnitř.“

Paní učitelka vyvolá Pepíčka a ptá se ho:

„Já studuju, ty studuješ, on studuje, my
 studujeme, vy studujete, oni studují.“

Jaký je to čas, Pepíčku?“

„Ztracený, paní učitelko.“

Ptá se Pepíček mladšího chlapečka: „Máš už vyrostlé všechny zuby?“

„Nemám.“ Odpoví popravdě chlapeček.

„Bezva, tak mi podrž čokoládu, zatímco si budu hrát s míčem.“

„Mami, mami, mám dobrou a špatnou zprávu, jakou chceš slyšet první?“ ptá se Pepíček maminky.

„Tak tu dobrou.“

„Dostal jsem jedničku z diktátu!“

„To je hezké, Pepíčku, a jaká je ta špatná?“

„Že to není pravda!“

„Venku je tak krásně,“ povídá muž manželce, „a ty se tady dřeš s parketami! Měla bys jít raději na vzduch a umýt mi auto.“

Paní družinářka dává dětem různé hádanky, například: „Co je to, je to jako kůň, ale je to pruhované, černobílé?“

Nikdo z dětí neví a tak jim družinářka napovídá: „Zeee ...“

Přihlásí se Pepíček: „Ze by to byl tygr?“

Táta říká dceři: „Jestli zítra dostaneš z té písemky horší známku než jedničku, zapomeň, že jsem tvůj otec.“

Druhý den se otec ptá: „Tak co jsi dostala z té písemky?“

Dcera po chvíli odpoví: „A vy jste kdo?“

Zavolá si pán klučinu a ptá se ho, jak se jmenuje? „Jako můj táta.“

„Dobře, a jak se jmenuje tvůj tatínek?“

„Přece jako já.“

„A jak se teda oba jmenujete?“ nevzdává to pán.

„No stejně přece!“

Tetička přinesla Petrovi k svátku atlas a povídá:

„Toho si, Petříčku, važ. Je z doby mého mládí.“

„Teto, a je v něm už Amerika?“

„Děcka, ty sáňky si musíte půjčovat!“ křičí maminka za svými dětmi.

„Vždyť ano mami, já jezdím z kopce a brácha do kopce.“

Malý Ignáček přijde domů od zubaře a maminka se ho ptá, jestli ho ještě ten zoubek bolí? „To nevím, mami, pan zubař si ho nechal u sebe.“

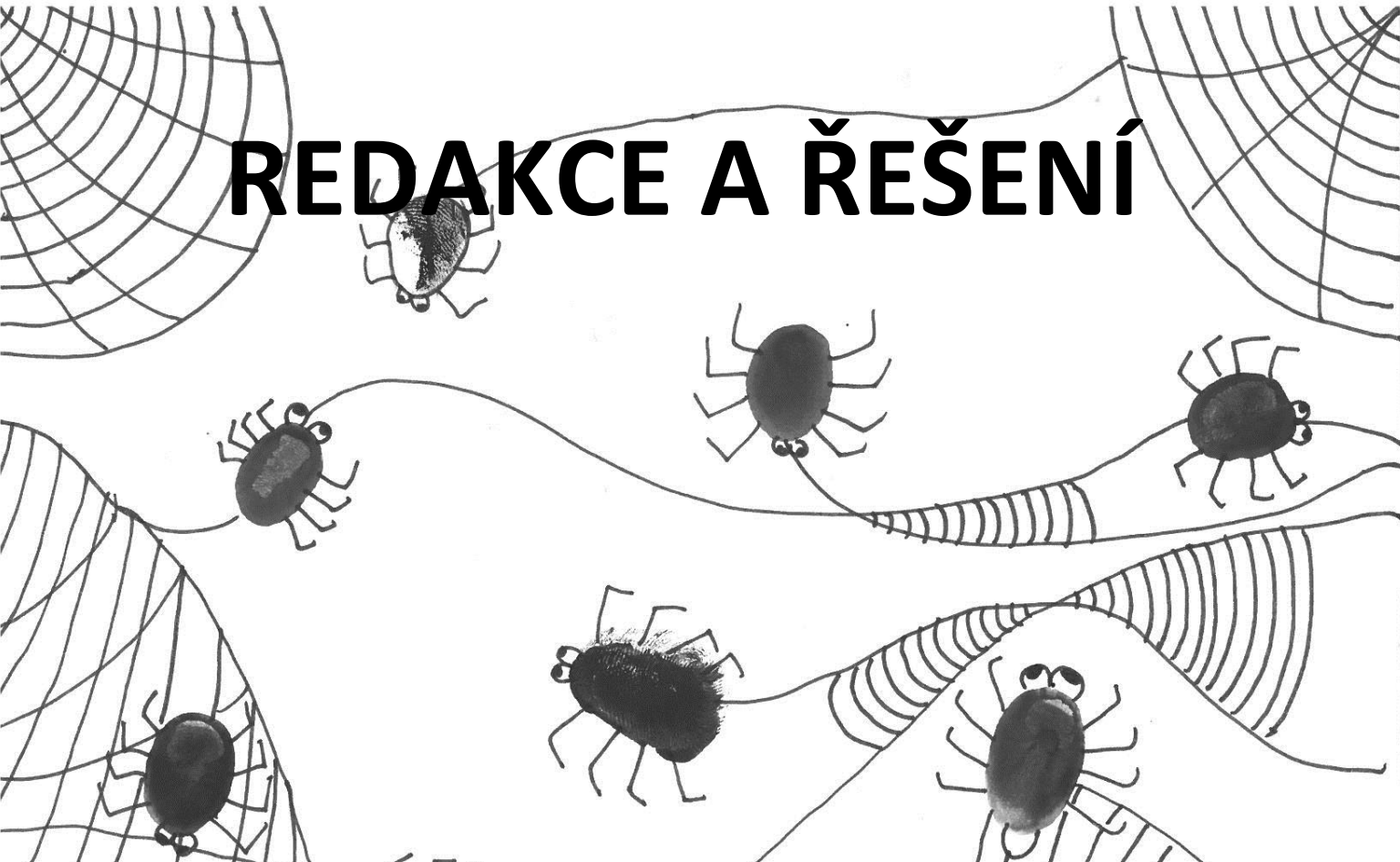
„Řekl jsi doma, že jsi dostal pětku z matematiky?“ ptá se učitelka Pepíčka.

„Řekl.“

„A co rodiče? Co říkali?“

„Nic. Nebyli zrovna doma.“

REDAKCE A ŘEŠENÍ

Pasování prvňáčků – Jiří Vašulín, 9.tř.

Návštěva z rádia Petrov – Vlasta Sokolová

Eko den s Kometou – Vít Švestka, 9.tř

Nezvyklá hodina ruštiny – Vítězslav Jurkovič, 8.B

Deváťáci na pracáku – Jiří Vašulín, 9.tř

Osmáci v kraji Rudického propadání – Markéta Prudilová, 8.B

Vetřelec veverka – Josef Martinec, 7.A

Putování za pravěkými lidmi – Václav Novotný, 6.A

Exkurze na téma volba povolání – Jiří Vašulín, 9.tř.

Deváťáci v legiovlaku – Vít Švestka, 9.tř.

Sportovní okénko – Viktorie Kalovská, 8.A

Rozhovor s pí uč. Sokolovou – Michaela Bartoňková a Lucie Svobodová

Mluvíme sprostě? – Terezie Vašulínová, 8.B

Holky versus kluci – Simona Švestková a Tereza Štanglová, 7.A

Deltora 4 – Ondřej Chytrý, 7.B, Vítězslav Jurkovič, 8.B

Mobilní hry – Ondřej Chytrý, 7.B, Vítězslav Jurkovič, 8.B

Pro milovníky vlaků – Václav Novotný, 6.A

Pro chovatele mazlíčků – Eliška Sázavská, 6.B

Pro fanoušky fotbalu – Fabián Smutný a Martin Soldán, 7.B

Cesta do krajiny ... – žáci 7. ročníku

Malujeme podzim – žáci 2. stupně

Křížovky – Markéta Prudilová, 8.B

Pár vtipů na závěr – Markéta Prudilová, 8.B

Obálka – Vlasta Sokolová, foto: Aleš Kadlec, obrázky: redakční archiv a žáci 6.ročníku

Řešení křížovek: ... sekeru. - - -... pusu. - - - ... šestky ... - - - wi-fi.

